

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

I. Ensimmäinen valitusperuste, joka koskee SEUT 101 artiklan henkilöllistä soveltamisalaa

Yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen tulkitsaansa käsitettä ”yritys” ja niitä sääntöjä, jotka koskevat todistustaakan jakoa, siltä osin kuin kysymyksessä on yrityksen vastuuseen saattaminen osallistumisesta EY 81 artiklan (nytemmin SEUT 101 artikla) rikkomiseen. Yleinen tuomioistuin on keskittynyt valituksenalaisen tuomion 36–50 kohdassa väärään kysymykseen, nimittäin siihen, oliko Portielje yritys. Yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt tutkia, oliko komissio lähtenyt oikein päätöksessään siitä, että Portielje oli osa kilpailusääntöjä rikkoenutta yritystä. Tähän kysymyksenasetteluun soveltuvat rajoitukset asiassa C-97/08 P, Akzo Nobel ym.⁽¹⁾, vahvistetut periaatteet — mukaan lukien oletus 100-prosenttisesta omistuksesta.

II. Toinen valitusperuste, joka koskee ratkaisevaa vaikutusvaltaa koskevan todistusoletuksen kumoamista

A. Ensimmäinen osa

Yleinen tuomioistuin on ottanut selvitysaineiston selvästi väärityneellä tavalla huomioon todetessaan, että osittain samojen henkilöiden toiminta Portieljessa ja Gosselinissa koski ainoastaan puolta Portieljen johdosta joka tapauksessa siltä osin kuin yleinen tuomioistuin halusi uskotella sillä, että kysymyksessä olevilla johtajilla ei ole voinut olla määrävää vaikutusvaltaa Portieljen politiikan osalta. Kyseisillä henkilöillä oli joka tapauksessa yhdessä riittävästi ääniä johtokunnassa, jotta he pystyivät määräämään Portieljen politiikasta.

B. Toinen osa

Yleinen tuomioistuin on joka tapauksessa tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan siitä huolimatta, että näissä yrityksissä toimi osittain samoja henkilöitä, että Portielje oli kumonnut oikeuskäytännöstä seuraavan todistusoletuksen 100-prosenttisen omistuksen osalta, koska se ei ollut tehnyt asian kannalta merkityksellisenä ajanjaksona ollenkaan muodollisia hallinnollisia päätöksiä. Yleisen tuomioistuimen näkemys ei sovellu yhteen yrityksen käsitteen toiminnallisen luonteen ja tuomiossa Akzo Nobel ym., vahvistettujen periaatteiden kanssa.

C. Kolmas osa

Yleinen tuomioistuin on tehnyt samalla oikeudellisen virheen katsoessaan, että Portielje oli kumonnut todistusoletuksen 100-prosenttisen omistuksen osalta, koska asian kannalta merkityksellisenä ajanjaksona ei ollut pidetty yhtään Gosselinin yhtiökokousta. Myöskään tämä yleisen tuomioistuimen näkemys ei sovellu yhteen yrityksen käsitteen toiminnallisen luonteen ja tuomiossa Akzo Nobel ym., vahvistettujen periaatteiden kanssa.

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 26.8.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-210/08, Verhuizingen Coppens NV v. Euroopan komissio, 16.6.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-441/11 P)

(2011/C 331/18)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Bouquet, S. Noë ja F. Ronkes Agerbeek)

Muu osapuoli: Verhuizingen Coppens NV

Vaatimukset

Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-210/08, Verhuizingen Coppens v. komissio, 16.6.2011 antaman tuomion
- hylkää kumoamiskanteen tai kumoaa ainoastaan EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä tehdyn päätöksen C(2008) 926 lopullinen (asia COMP/38.543 — Kansainväliset muuttopalvelut) 1 artiklan i alakohdan siltä osin kuin Verhuizingen Coppens NV:tä pidetään siinä vastuussa olevana yrityksenä provisiosopimusten osalta
- vahvistaa sakon määrän asianmukaiseksi katsomansa määrän suuruiseksi
- velvoittaa Verhuizingen Coppens NV:n korvaamaan muutoksenhakuoikeudenkäynnin oikeudenkäyntikulut ja sen osan yleisessä tuomioistuimessa pidetyn oikeudenkäynnin kuluista, jota se pitää asianmukaisena

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission näkemyksen mukaan yleinen tuomioistuin on rikkonut oikeutta, erityisesti SEUT 263 ja 264 artiklaa ja loukannut suhteellisuusperiaatetta sillä, että se kumosi kokonaisuudessaan komission päätöksen, jossa Coppensia pidetään vastuussa olevana yrityksenä yhtenä kokonaisuutena pidettävään jatkettuun kilpailusääntöjen rikkomiseen, joka koostui asian kannalta merkityksellisenä ajanjaksona provisiosopimuksista ja fiktiivisiä tarjouksia koskevista sopimuksista, sillä perusteella, että ei ollut näytetty, että Coppens oli tiennyt provisiosopimuksista tai että sen olisi pitänyt tietää niistä. Yleinen tuomioistuin olisi voinut kumota riidanalaisen päätöksen hyvää oikeudenhoitoa ja unionin kilpailusääntöjen tehokasta täytäntöönpanoa koskevan intressin takia ainoastaan siltä osin kuin se pitää siinä Coppensia vastuussa olevana yrityksenä provisiosopimusten osalta. Päätöksen kumoaminen täydessä laajuudessa merkitsee sitä, että Coppensin osallistuminen fiktiivisiin tarjouksiin koskeviin sopimuksiin jää rankaisematta, ellei komissio tee uutta päätöstä alkupe räisen kilpailusääntöjen rikkomisen tästä osasta. Tämä saattaisi kuitenkin johtaa ei-toivottuihin päällekkäisiin hallinto- ja oikeudenkäyntimenettelyihin ja voisi mahdollisesti jopa olla vastoin ne bis in idem -periaatetta.

⁽¹⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen 16.9.2009 antama tuomio (Kok., s. I-8237).